

บทที่ 263

บทสวดวันปีใหม่ 2012 ... (ต่อ)

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ลูกขอเขียนบทสวดบทนี้ต่อเนื่องจากบทที่แล้วในเรื่องที่ลูกพยายามปฏิบัติตนตามคำสั่งสอนของพระองค์ตามลำดับความยากง่าย และบทนี้ขอเริ่มต่อด้วย

ข้อ 6 การทำธุรกิจแบบนักธุรกิจคาทอลิก ในปัจจุบันที่โลกเรามีการแข่งขันสูงในทุกๆ ด้าน ลำพังการทำธุรกิจให้ประสบความสำเร็จก็ไม่ใช่เป็นเรื่องง่ายอยู่แล้ว ยิ่งถ้าเราดำรงไว้ซึ่งความเป็นคาทอลิกในการทำธุรกิจนั้น มันยิ่งเพิ่มความยากลำบากและวินัยแก่ตนเองและลูกน้องที่ต้องปฏิบัติตาม

เป็นนโยบายของลูกในฐานะประธานของบริษัทที่สั่งไม่ให้ฝ่ายขายพูดถึงคู่แข่งในทางลบกับลูกค้าเป็นอันขาด แม้คู่แข่งบางรายจะพูดใส่ร้ายโจมตีเราในทางลบ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่เป็นความจริง ลูกสอนลูกน้องว่า ให้พูดถึงจุดแข็งของบริษัทเราเข้าไว้ อย่าไปแตะคนอื่น เมื่อลูกค้าทราบดีว่าคู่แข่งพูดนั้นเป็นการใส่ร้าย ก็จะเป็นผลเสียกับผู้พูดเอง ในเวลาเดียวกัน เราจริงใจ ใส่ใจ และดูแลลูกค้าของเรา ผลดีก็ย่อมตามมาอยู่แล้ว

ก่อนหน้านี้ ลูกจะอ่านหนังสือเกี่ยวกับธุรกิจประเภท How To ... แต่เดี๋ยวนี้ ลูกอ่านหนังสือเพียงเล่มเดียว แต่ลูกกลับรู้สึกที่ ลูกได้เรียนรู้อะไรต่อมิอะไรมากมายและลึกซึ้งกว่าหนังสือทั้งหลายที่ลูกได้อ่านมาทั้งชีวิตเป็นไหนๆ ใช่แล้ว! พระปรีชาญาณของพระองค์ในพระคัมภีร์สอนให้ลูกเข้าใจโลกและหลายสิ่งหลายอย่างได้ลึกซึ้งอย่างน่าอัศจรรย์

“อย่าคิดว่า ท่านมั่งคั่งขึ้นมาได้เพราะกำลังความสามารถของท่าน แต่จงระลึกว่าพระยาห์เวห์ พระเจ้าของท่าน

ประทานพละกำลังให้ท่านมั่งคั่ง” ฉธบ 8:17-18

“ให้ทำงานอย่างสงบและหาเลี้ยงชีพด้วยน้ำพักน้ำแรงของตนเอง” 2 เรสะโลกนิกา 3:12

ข้อ 7 จงแสวงหากระแสเรียก คริสตชนบางคนพอใจกับการไปวัด ฟังมิสซา แก้วบาป ก็ถือว่าเป็นลูกที่ดีของพระองค์แล้ว บางคนก็รอนรนต้องการรับใช้พระองค์ด้วย แต่ถ้าจะให้ดีกว่านี้ ควรจะแสวงหาว่ากระแสเรียกของพระองค์ที่มีต่อเรานั้นคืออะไร

ลูกเองนั้นตั้งใจตั้งแต่วันแรกของการเป็นลูกของพระองค์ว่า จะรับใช้พระองค์เป็นการตอบแทนพระคุณของพระองค์ที่มีต่อลูกอย่างมากมายเหลือล้น ลูกทำทุกอย่างเท่าที่จะมีโอกาสทำได้ แต่ไม่ว่าลูกจะทำเท่าไร ในใจของลูกกลับรู้สึกว่ายังไม่ได้รับใช้พระองค์เพียงพอ เป็นเรื่องแปลกมาก ถ้าเปรียบไปก็เหมือนหนึ่งรับประทานอาหารแล้วไม่รู้สีกิ๋ม หรือหากอิมก็ไม่ว่าสักอ้อย ต่อมาลูกค่อยๆ เรียนรู้มากขึ้น ลูกได้ยินได้เรียนรู้เกี่ยวกับกระแสเรียก ลูกจึงเริ่มสวดภาวนาทูลถามพระองค์ว่ากระแสเรียกของพระองค์ที่มีต่อลูกในการรับใช้พระองค์ คืออะไร?

แล้วพระองค์ก็ทรงตอบลูก ไม่ใช่เป็นการตอบแบบพ่อที่บอกกับลูกว่าให้เลี้ยงช้ายหรือเลี้ยงชวา แต่เป็นการ دلใจให้ลูกผู้แสวงหาได้ประจักษ์แจ้งเอง เมื่อสวดภาวนาทูลถามแล้ว เราต้องเปิดหู เปิดตา เปิดใจ

แล้วทุกๆ สิ่งจะค่อยๆ ปรากฏชัดขึ้นๆ

หากเราค้นพบกระแสเรียกของเราที่พระองค์ประทานให้แล้ว สิ่งต่างๆ ที่เราทำเพื่อถวายแด่พระองค์จะเป็นพระเกียรติมงคลแด่พระองค์จะสัมฤทธิ์ผลอย่างไม่น่าเชื่อและอย่างต่อเนื่อง ซึ่งลูกได้ประสบกับตัวเองอย่างน่าอัศจรรย์ตลอด 2-3 ปีที่ผ่านมา จนลูกต้องก้มลงกราบต่อพระพักตร์ครั้งแล้วครั้งเล่า 😊

“เพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับเจ้า เป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทุกข์ทรมาน เพื่อจะให้อนาคตและความหวังแก่เจ้า” เยเรมีย์ 29:11

ข้อ 8 รับใช้พระสวดกำลัง เมื่อลูกค้นพบกระแสเรียกของพระองค์แล้ว ลูกทำถวายพระองค์อย่างสิ้นสุดจิตใจทั้งกายและจิตวิญญาณ ลูกเปรียบตัวเองเป็นม้งานที่วิ่งไปหาพระองค์ โดยไม่สนใจสิ่งกีดขวางระหว่างทางที่เกิดขึ้น ทั้งตามธรรมชาติหรือโดยน้ำมือของมนุษย์ แม้จะหกล้มหกลูกบ้าง มีคนโยนคบไฟมาขวางทางบ้าง ม้งานตัวนี้วิ่งต่อไปเพื่อไปหาพระองค์ พระเจ้าข้า 😊

“แต่ข้าพเจ้าไม่คิดว่าชีวิตของข้าพเจ้ามีค่าสำหรับข้าพเจ้าเท่ากับภารกิจที่ข้าพเจ้าได้วิ่งถึงปลายทาง และทำให้ภารกิจที่ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายจากพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าสำเร็จไปคือ การเป็นพยานประกาศข่าวดีแห่งพระหรรษทานของพระเจ้า” กิจการของอัครทูต 20:24

ข้อ 9 ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นพระพร ตั้งแต่ลูกเริ่มวาดภาพเมื่อ 4-5 ปีก่อน ลูกเริ่มมองสิ่งต่างๆ รอบตัวลูกด้วยสายตาที่แตกต่างจากเดิม ฝั่งที่แดดส่องต้นไม้จะมีสีเขียวกว่าอีกด้านหนึ่ง ฯลฯ ทุกเช้าลูกเห็นกระรอกวิ่งบนกิ่งไม้อย่างชุกชุน เห็นดอกไม้ที่อ่อนโยนสุภาพ แต่ส่งกลิ่นหอมสดชื่นแก่ผู้เดินผ่าน นับลูกปลาสดที่เพิ่งเกิดในอ่างปลาหน้าบ้านในตอนกลางคืน ลูกสวดภาวนาให้เพื่อนหรือคนรู้จักที่เจ็บป่วย ทำให้คิดถึงสุขภาพจิตที่ว่า “ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ” ตั้งแต่ตื่นนอนไปนอน ลูกเห็นทุกสิ่งรอบข้างเป็นพระพรไปหมด แล้วลูกก็ขอบพระคุณพระองค์ทุกวัน แล้วลูกก็มีความสุข 😊

“ความสุขเป็นของบุคคลที่อาศัยในพระนิเวศน์ของพระองค์ เขาร้องเพลงสรรเสริญพระองค์เสมอ ความสุขเป็นของบุคคลที่กำลังของเขาอยู่ในพระองค์” สดุดี 84:4-5

ข้อ 10 บอกรักพระ เคยไหมที่คุณพ่อคุณแม่ สามีมารรยา หรือลูกบอกว่ารักเรา? ถ้าเคย เราารู้สึกเช่นไร? เคยไหมที่เราเป็นคนบอกคนอื่นว่าเรารักเขา?

พระสงฆ์มักจะเทศน์สอนเสมอๆ ให้พวกเรารักพระเจ้า แต่ลูกแอบทำมากกว่านั้นและคิดว่าคงไม่มีใครทำอะไร 😊 ทุกๆ คืนก่อนนอน หลังจากสวดสวดสวดสำเร็จ ก่อนเข้านอน ลูกจะคุกเข่าต่อหน้าพระแท่นในห้องนอนของลูก กราบลงพร้อมทั้งทูลว่า “ลูกรักพระองค์ที่สุด ลูกรักพระแม่ที่สุด พระเจ้าข้า” แล้วลูกจะรู้สึกที่พระองค์และพระแม่ทรงยิ้มให้ลูก แล้วลูกก็จะขึ้นเตียงนอนด้วยความรู้สึกที่สัมผัสได้ถึงความรักของพระองค์และพระแม่เต็มอิมในใจของลูก 😊 เป็นอันสิ้นสุดวันหนึ่งในชีวิตของลูกของพระองค์คนนี้ พระเจ้าข้า 😊

“ผู้ใดที่อยู่ในความรัก ก็อยู่ในพระเจ้า และพระเจื่อก็ทรงสถิตอยู่ในผู้นั้น” 1 ยอห์น 4:16

อาแมน

ลูกขอพร: อดคิดหนี

